

De Syllogismi Categorici formâ

387

- O. sentiens est animatum,
O. homo est sentiens E.
O. homo est animatus.
O. vivens nutritur.
O. Planta est vivens. E.
O. Planta nutritur.

ii. Nota: ad hoc: ut consequentia sit similis formâ, non requiritur, ut vel termini vel propositiones eundem situm habeant; manent enim consequentia similis formâ, licet propositiones interdum transponantur e.g. si in posteriori syllogismo præmissæ transponuntur h.m. O. Planta est vivens, Omne vivens nutritur E. O. planta nutritur, adhuc consequentia est similis formâ cum præced.

12. Consequentia verò materialis est, cum in nullâ aliâ consequentia, quæ est similis formâ, & materiae, dari potest antecedens verum consequente falso.

13. Per consequentias similis materialiæ intelliguntur illæ, in quibus vel est idem terminus inferens & illatus, vel saltim eadem est habitudo inter terminum inferentem & illatum, ut cum duæ sunt argumentationes, & in utraque sit progressus à specie ad genus, ist terminus

Bb 2

minus

n de omni non intelligi cult
sed id ut subjectum huius un
o concludatur etiam predicatum
debet. Ut q. ē hō, est aīal:
m si posteriori modo operatu
atis, at non in dicim, ut idem
statim universal. Omnis gen
tia divina est pater, nulla n. essentia divina est, quia ad Pater esse
suum nobis Jesus Christus, q. una tr. Essentia divina, unus Deus est.
Dicitur universalis hic: etiā propositiones de essentia divina propositio
aliarū universales non sint, tñ. quod ad hoc negotium, pro universalis
haberi

http://dl.lib.uni-freiburg.de/diglit/bechmann1677/0789

